

DE PARKIET, DE ZEEMEERMIN EN DE SLAK

GESCHREVEN DOOR: ANNEMARIE VAN HAERINGEN

¹ Monsieur Matisse is schilder.

Een schilder met de zon in zijn buik.

Iedereen wordt vrolijk van zijn kleuren.

Hij kan schilderen als een wilde.

⁵ Met verve zet monsieur Matisse felle, pure kleuren op grote doeken.

Maar op een dag schijnt de zon niet meer in zijn buik.

Monsieur Matisse heeft pijn.

Hij kan zelfs niet meer rechtop zitten.

Na een zware operatie wordt monsieur Matisse wakker in een witte kamer.

¹⁰ 'Hier is geen enkele kleur, het lijkt wel of ik dood ben,' zegt hij.

'Wat een nachtmerrie. Breng mij kwasten, breng mij verf!'

Maar een laken is niet zo glad en strak als een schildersdoek.

Monsieur Matisse kijkt nog eens om zich heen.

Het plafond en de muren zijn te ver weg om op te schilderen.

¹⁵ 'Breng mij een hengel!'

De hengel is erg zwaar om mee te tekenen, zeker met zo'n grote hechting in je buik.

Dan valt zijn oog op een schaar.

Zijn assistente heeft hem croissants gebracht. Uit de zak van de croissants knipt monsieur Matisse een zwaluw.

²⁰ Hij wil de mooie vorm niet weggooien, de zwaluw wordt op de muur geprikt om een vlek te bedekken.

Nu brengt ze hem een hele stapel papier, geverfd in zijn lievelingskleuren.

'Wat een ontdekking! Dit is tekenen en schilderen tegelijk.'

Weer thuis gaat monsieur Matisse door met knippen.

²⁵ Hij knipt en knipt en knipt. Alle mooie herinneringen aan zijn reizen; aan de planten, de bloemen, de algen en wieren, de sponzen, de vogels en de vrouwen.

Zelfs 's nachts gaat hij door, want hij kan niet goed slapen.

Maar monsieur Matisse wil geen slaappillen. Hij zegt: 'Dan verdwijnen de mooie beelden uit mijn hoofd.'

³⁰ Monsieur Matisse woont in zijn kamer; de kamer is zijn wereld.

Een wereld die hij zelf inkleurt.

Zijn assistente prikt alle knipsels voor hem op de muur.

'Een beetje naar links, die wat meer naar rechts, een beetje schuin... ja, nog ietsje omhoog... houden zo! En die slak moet daar rechts boven de verwarming...'

³⁵ Monsieur Matisse dirigeert. 'Nee nee nee, die hangt nu echt te laag...'

Zo gaat dat uren ... dagen... maanden door.

Oei, een enorme windvlaag!

‘Welke sukkel laat hier het raam openstaan?’

Een beeldenstorm!

⁴⁰ De vrouw die monsieur Matisse aan het knippen is waait uit zijn hand.

Alle knipsels dwarrelen op de grond.

Ook de vrouw... ze lijkt wel een zeemeermin!

‘Die laat ik zo, prachtig!’

Een dun velletje briefpapier uit Tahiti is op zijn schoot geland.

⁴⁵ Hij knipt er een mooie alg uit.

De assistente klimt de ladder op en af. Als een acrobaat haalt ze de meeste halsbrekende toeren uit.

Monsieur Matisse jongleert eindeloos met vormen en kleuren tot hij tevreden is.

‘Ik beeldhouw direct in kleur! Hier heb ik mijn hele leven naar gezocht!’

⁵⁰ ‘Hm,’ zegt hij ten slotte, ‘er is één knipsel te veel. Dat is de slak. Die moet weg. Want eigenlijk ben ik zelf de slak en mijn bed is mijn slakkenhuis. Hier ben ik alles.’

‘Ik heb zelfs een kleine tuin om me heen gebouwd. Dit is mijn tweede leven.’

En met een slakkengangetje wandelt monsieur Matisse erdoorheen.